

- Ontoereikende motivering van de wijziging van het voorwerp van de wegens misbruik van steunregeling nr. 278/99 ingeleide procedure, en van de „uitbreiding” naar aanleiding waarvan de bestreden beschikking is vastgesteld.
- Schending van artikel 88, lid 2, EG, wat de stelling in punt 74 van de beschikking betreft, aangaande de onrechtmatige tenuitvoerlegging van de betrokken steunmaatregel en de tenuitvoerlegging van deze maatregel buiten de werkingssfeer ervan.
- Schending van het transparantiebeginsel.
- Ontoereikende motivering met betrekking tot het beginsel dat de duur van de formele onderzoeksprocedure redelijk moet zijn.
- Ingevolge de beslissing betreffende de terugvordering van de reeds verleende steun was de Commissie verplicht dit punt met redenen te omkleden, wat ook vanuit het oogpunt van het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen van derden en van de onrechtmatig lange duur van de procedure van bijzonder belang was.
- Schending van het „de minimis”-beginsel, dat is neergelegd in verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de minimis-steun ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30.

tot een initieel investeringsproject, een steunaanvraag op basis van dit stelsel heeft ingediend” (artikel 1 van de beschikking);

- b. wordt gelast dat „de Italiaanse Republiek overgaat tot terugvordering van de begunstigen van de onverenigbare steun die uit hoofde van het in artikel 1 bedoelde stelsel is toegekend” (artikel 2, lid 1, van de beschikking);
 - c. wordt voorzien dat „de Italiaanse Republiek alle betalingen ter uitvoering van de steun overeenkomstig het in artikel 1 bedoelde stelsel met ingang van de datum van vaststelling van de onderhavige beschikking intrekt” (artikel 2, lid 4, van de beschikking);
- Verzoekster vordert daarnaast verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De in deze zaak bestreden beschikking is dezelfde als in zaak T-394/08 Regione Sardegna/Commissie, T-408/08 S.F. Turistico Immobiliare/Commissie en T-436/08 Studio Vacanze/Commissie.

De middelen en voornaamste argumenten zijn vrijwel dezelfde als die welke in die zaken worden ingeroepen.

Beroep ingesteld op 3 oktober 2008 — Timsas/Commissie

(Zaak T-453/08)

(2008/C 301/97)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Timsas Srl (Arezzo, Italië) (vertegenwoordigers: D. Dodaro, S. Pinna en S. Cianciullo, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- Nietigverklaring van de beschikking voor zover daarin:
 - a. wordt vastgesteld dat „de staatssteun die is toegekend uit hoofde van regionale wet nr. 9 van 1998, die onrechtmatig ten uitvoer is gelegd bij beslissing nr. 33/6 en de eerste aankondiging, met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar is, behalve wanneer de steunontvanger vóór de eerste uitvoering van de werken met betrekking

Beroep ingesteld op 6 oktober 2008 — Grand Hotel Abi d’Oru/Commissie

(Zaak T-454/08)

(2008/C 301/98)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Grand Hotel Abi d’Oru SpA (Olbia, Italië) (vertegenwoordigers: D. Dodaro en S. Cianciullo, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de beschikking nietig verklaren voor zover daarbij:
 - a. is verklaard dat „de overheidssteun toegekend op grond van regionale wet nr. 9 van 1998, die door Italië op onrechtmatige wijze ten uitvoer is gelegd bij besluit nr. 33/6 en de eerste aankondiging, onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, behalve wanneer de begunstigde van de steun geen steunaanvraag op grond van die regeling heeft ingediend vóór het begin van de werken betreffende een van de initiële investeringsprojecten” (artikel 1 van de beschikking);

- b. is bepaald dat „de Italiaanse Republiek de onverenigbare steun die op grond van de in artikel 1 bedoelde regeling is toegekend, terugvordert van de begunstigden” (artikel 2, lid 1, van de beschikking);
- c. is bepaald dat „de Italiaanse Republiek alle betalingen van steun op grond van de in artikel 1 bedoelde regeling annuleert met ingang van de datum van vaststelling van de onderhavige beschikking” (artikel 2, lid 4, van de beschikking).
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De bestreden beschikking is dezelfde als die welke aan de orde is in de zaken T-394/08, Regione Sardegna/Commissie, T-408/08, S.F. Turistico Immobiliare/Commissie, en T-436/08, Studio Vacanze/Commissie.

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die welke zijn aangevoerd in die zaken.

Beroep ingesteld op 10 oktober 2008 — Intel/Commissie

(Zaak T-457/08)

(2008/C 301/99)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Intel Corp. (Wilmington, Verenigde Staten)
(vertegenwoordigers: N. Green QC en K. Bacon, barrister)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de beschikkingen nietig verklaren;
- de termijn voor Intel voor indiening van haar antwoord op de aanvullende mededeling van punten van bezwaar verlengen tot een termijn van 30 dagen, te rekenen vanaf de datum waarop Intel toegang krijgt tot de relevante stukken van de klager;
- de Commissie verwijzen in de kosten van Intel.

Middelen en voornaamste argumenten

Met dit beroep vraagt verzoekster om nietigverklaring op grond van artikel 230 EG van de beschikking van de raadadviseur-auditeur van 15 september 2008 die krachtens artikel 10 van besluit 2001/462/EG⁽¹⁾ van de Commissie is genomen in zaak COMP/C.3/37.990 — Intel, inzake een procedure op grond van artikel 82 van het EG-Verdrag, evenals van een beschikking van

het lid van de Commissie die is gegeven op of omstreeks 6 oktober 2008. De bestreden beschikkingen betreffen de weigering van de Commissie om bepaalde bewijsstukken, in het bijzonder van de klager in de zaak, over te leggen die volgens verzoekster rechtstreeks relevant zijn voor de beweringen van de Commissie in de aanvullende mededeling van punten van bezwaar. De raadadviseur-auditeur heeft de stelling van Intel dat zij niet naar behoren op de aanvullende mededeling van punten van bezwaar kan antwoorden zonder dat haar die stukken worden verstrekt, ook afgewezen en heeft geweigerd om de termijn waarbinnen Intel haar antwoord op de aanvullende mededeling van punten van bezwaar moet indienen, verder te verlengen.

Verzoekster voert twee middelen aan ter ondersteuning van haar vorderingen.

Ten eerste stelt verzoekster dat de beschikkingen blijken te geven van een onjuiste rechtsopvatting, en volgens haar kan de termijn voor haar antwoord op de aanvullende mededeling van punten van bezwaar pas ingaan wanneer het dossier inhoudelijk compleet is; anders zou de onderneming niet in staat zijn om haar recht van verweer op doeltreffende wijze uit te oefenen.

Ten tweede betoogt verzoekster dat de bestreden beschikkingen duidelijk onwettig zijn, omdat zij de Commissie in staat stellen een onderzoek voort te zetten dat discriminerend en partijdig is en dat verzoekster belet om haar recht van verweer uit te oefenen. Volgens verzoekster vormt dit een schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, dat vereist dat de Commissie haar beschikking vaststelt op basis van alle beschikbare gegevens, feitelijk en rechtens, die invloed kunnen hebben op de uitkomst.

⁽¹⁾ Besluit van de Commissie van 23 mei 2001 betreffende het mandaat van de raadadviseur-auditeur in bepaalde mededingingsprocedures (PB L 162, blz. 21).

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 11 september 2008 — Italië/Commissie

(Zaak T-207/04)⁽¹⁾

(2008/C 301/100)

Procestaal: Italiaans

De president van de Tweede kamer van het Gerecht van eerste aanleg heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 201 van 7.8.2004.